

עפ"ג 63129/12/13 - נדב פרץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 63129-12-13 פרץ נ' מדינת ישראל
בפני הרכב כב' השופטים:
עודד גרשון, שופט, אב"ד
כמאל סעב, שופט
תמר שרון נתנאל, שופטת
המערער: נדב פרץ
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

לפנינו ערעור על חומרת העונש אשר הוטל על המערער על ידי בית משפט השלום בקריות (כב' השופטת הבכירה רמה לאופר חסון) בתיק פלילי 9074-01-12.

המערער הובא לדין בבית משפט השלום בגין עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין מזוין בנשק קר - עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין התשל"ז-1970 (להלן: "**חוק העונשין**"), ביחד עם סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין ותקיפת סתם - עבירה לפי סעיף 379 לאותו חוק.

בכתב האישום נטען כי בום 06/08/11, בשעה 03:00, ביציאה מהפאב "קישקשתא" שבקריית חיים ועל רקע ויכוח בין המערער לבין המתלונן, תקף הראשון את האחרון, בכך שדחף אותו והשליך לעברו אבן שהחזיק בידו. האבן לא פגעה במתלונן.

בהמשך תקף המערער את המתלונן שלא כדין באמצעות בקבוק עשוי זכוכית בכך שהכה בו בפניו. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלונן שני פצעים סביב עין שמאל, פצעים חודרים את העור ואת תת העור, כמתואר בכתב האישום ובגזר הדין.

המערער הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע על פי הודאתו, בעניינו הוגש תסקיר של שירות המבחן ולאחר שהצדדים טענו לעונש השית עליו בית המשפט השלום הנכבד את עונש של 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 05/09/11 ועד ל- 12/09/11 בצירוף עונשים נוספים כמפורט בגזר הדין.

כאמור, הערעור מופנה כנגד רכיב המאסר בפועל.

המערער טוען כי בית משפט השלום החמיר איתו יתר על המידה, לא התחשב בנסיבותיו ובעברו הנקי ועל כן, מתבקש בית משפט זה לקבל את הערעור ולהקל בדינו. עוד נטען כי העבירה בוצעה לפני כשנתיים וחצי ועל כן, ראוי לתת לעובדה זו משקל בקביעת העונש, דבר שלא נעשה על ידי בית משפט השלום.

לדעת בא כוח המערער, העונש שהוטל על המערער חורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים תוך שהוא מפנה לפסיקה שהגיש במסגרת טיעונו בפניו.

המשיבה סבורה כי העונש שהוטל על המערער הינו עונש מאוזן, מדוד ושקול וכי מעשי האלימות בהם נקט המערער הצדיקו הטלת עונש של מאסר ממשי כאשר בית משפט השלום קובע מתחם ענישה ובוחר להטיל עונש המצוי בסף התחתון של מתחם זה.

המשיבה הפנתה גם כן לפסיקה של בית המשפט.

בחנו את טענות המערער ונתנו את דעתנו למצוקה הרבה של אמו ולנסיבותיה הקשות. יחד עם זאת, עלינו לבחון האם אכן הערכאה הדיונית טעתה והטילה עונש החורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים ולאחר שבחנו את מכלול הנסיבות, לרבות נסיבות אמו של המערער, נסיבות שאינן קשורות למעשה העבירה וליתר נסיבותי האישיות של המערער עצמו - לא שוכנענו כי העונש שהושת עליו חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת.

מעשי האלימות הפכו לתופעה מדאיגה שמחייבת הטלת עונשים הולמים על ידי בית המשפט. האלימות שבה נקט המערער היא אלימות קשה שגרמה לפציעה לא קלה בפניו של המתלונן. לדעתנו, בית משפט השלום נתן ביטוי לזמן שחלף מאז ביצוע העבירה ועד לגזירת דינו של המערער בהטילו רק 10 חודשי מאסר בפועל, כך שגם נתון זה לא נעלם מעיני הערכאה הדיונית.

בית משפט השלום סקר את גישת בתי המשפט בעבירות האלימות ובעיקר את גישתו של בית המשפט העליון, כמפורט בגזר הדין וקבע מתחם ענישה שנראה לנו הולם את הנסיבות ואת מדיניות הענישה הנהוגה והטיל 10 חודשי מאסר, עונש המצוי בסף התחתון של המתחם.

זאת ועוד, נתנו דעתנו להמלצת שירות המבחן שהתרשם מרמת הסיכון הגבוהה להתנהגות מפרת חוק מטעמו של המערער בהתחשב בנתוניו, נתון עובדתי שגם בית משפט השלום לא התעלם ממנו ולכן בצדק החליט שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן.

לדאבון הלב ולמרות נסיבותיה הלא קלות של משפחת המערער, עדיין אין בכך כדי להצדיק התערבות ערכאת הערעור בעונש שהוטל על המערער, הן בשל נסיבות העבירה וגישת בתי המשפט כעולה מהפסיקה שהובאה על ידי בית משפט השלום בעמוד 19 ו-20 לגזר דינו.

סוף דבר אנו בדעה כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט השלום הנכבד ועל כן אנו דוחים את הערעור.

ניתן היום, י"ג אדר תשע"ד, 13 פברואר 2014, במעמד הנוכחים.

תמר שרון נתנאל, שופטת

כמאל סעב, שופט

עודד גרשון, שופט (אב"ד)